

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. dubna 2023 v senátě složeném z předsedy Mgr. Karla Governace a soudců Mgr. Pavla Hajdů a Václava Rybyšara,

takto:

Obžalovaný

ml. XXX, narozený XXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

1)

v přesně nezjištěné době XXX. dne XXX 2021 v XXX, XXX, si hodil poškozenou XXX, narozenou XXX, přes rameno a přes její protesty ji donesl za objekt, kde ji sundal na zem, strčil do ramene, až se udeřila XXX do hlavy, následně ji chytil za pas a držel ji za tvář, XXX, za jejího pokračujícího odporu na ni nalehl, XXX, načež jí udeřil nejméně jednou XXX, na její slovní odpor jí řekl "XXX", a svého jednání zanechal až poté, co mu ve snaze od něho utéct řekla, že XXX, což jí dovolil a poškozená využila situace a utekla směrem k budově, v průběhu incidentu utrpěla XXX zranění spočívající v hematomech na obličeji, hematomu s částečnou exkoriací u zápěstí pravé paže, drobné exkoriace a pohmoždění na zádech, kolem loktů, pod pravým okem a u kořene nosu, podlitinu na temeni hlavy, drobné exkoriace na vnitřní straně dvou prstů pravé ruky, se kterými byla ošetřena v Nemocnici Pardubického kraje a.s. v XXX a následně v Oblastní nemocnici XXX, a. s., kde bylo dále zjištěno podvrtnutí v oblasti krční páteře,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

2)

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Baránková.

v době XXX hod. dne XXX 2022 v XXX, v přízemí, na chodbě v blízkosti schodiště, vykonal soulož s nezletilou XXX, narozenou XXX, přestože věděl její skutečný věk,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pod bodem 1),

provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku pod bodem 2),

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání **1,5 (jeden a půl) roku podmíněně**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené **XXX**, narozené XXX, trvale bytem XXX, **nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená XXX se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný v přesně nezjištěné době XXX. dne XXX 2021 v XXX, si hodil poškozenou XXX, narozenou XXX, přes rameno a přes její protesty ji donesl za objekt, kde ji sundal na zem, strčil do ramene, až se udeřila o XXX do hlavy, následně ji XXX, XXX, načež ji udeřil nejméně jednou XXX, na její slovní odpor jí řekl "XXX", a svého jednání zanechal až poté, co mu ve snaze od něho utéct řekla, že XXX, což jí dovolil a poškozená využila situace a utekla směrem k budově, v průběhu incidentu utrpěla XXX zranění spočívající v hematomech na obličeji, hematomu s částečnou exkoriací u zápěstí pravé paže, drobné exkoriace a pohmoždění na zádech, kolem loktů, pod pravým okem a u kořene nosu, podlitinu na temeni hlavy, drobné exkoriace na vnitřní straně dvou prstů pravé ruky, se kterými byla ošetřena v Nemocnici Pardubického kraje a.s. v XXX a následně v Oblastní nemocnici XXX, a. s., kde bylo dále zjištěno podvrtnutí v oblasti krční páteře, a dále v době XXX dne XXX 2022 v XXX, v přízemí, na chodbě v blízkosti schodiště, vykonal soulož s nezletilou XXX, narozenou XXX, přestože věděl její skutečný věk.

Ke skutku ad 1) rozsudku:

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Baránková.

2. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení u skutku připustil užití násilí vůči poškozené XXX v podobě jedné facky, kterou jí dal v rozrušení z důvodu, že se vulgárně vyjadřovala o jeho rodině, přičemž veškeré sexuální aktivity byly ze strany XXX dobrovolné a on je považoval za romantické, přičemž pokud by mu poškozená sdělila, že to takto nechce, tak by ji poslechl. Obžalovaný dále popsal seznámení s poškozenou XXX, kdy mezi nimi ihned došlo k sexu v autě poškozené, potom měli sex vícekrát a on by na tento způsob sexu s ní a od ní zvyklý, protože to vyžadovala. Konkrétně XXXX, tehdy byl hodně opilý, tak spolu spadli na zem, XXX ho osahávala a XXX. Obžalovaný uvedl, že při vzájemném líbání XXX poškozené, ale ona mu pak začala nadávat, tak jí řekl, že ne, udeřil ji a tím to skončilo. Poškozená po té facce začala utíkat a on šel směrem k hospodě, předtím viděl sanitku, tak šel za ní. Obžalovaný vyjádřil lítost nad tím, že poškozené XXX způsobil zranění.

3. Výslech svědkyně XXX se uskutečnil ve smyslu § 209 odst. 1 tr. řádu v nepřítomnosti obžalovaného a také s vyloučením veřejnosti (XXX obžalovaného) ve smyslu § 200 odst. 1 tr. řádu, to vše s poukazem na vlastní (důvodnou) žádost svědkyně a také s přihlédnutím k ust. § 20 odst. 4 zákona č. 45/2013, o obětech trestných činů. Svědkyně XXX vypověděla, že se s obžalovaným seznámili asi tři měsíce před XXX, sešli se na první XXX, tam spolu měli pohlavní styk a pak se neviděli, až pak na té druhé XXX, ale to už se spolu nebavili, ani se nepozdravili, a když končila XXX, tak seděla se svojí kamarádkou a dalšími osobami, obžalovaný k ní přišel, odtáhl ji ven, že s ní chce mluvit, ať jde s ním kousek dál, dal si ji na rameno, utíkal s ní, XXX, a obžalovaný říkal, ať drží hubu, že jí ukáže, pak s ní XXX, pak do něj strkala, ať jde od ní dál, ale obžalovaný ji pořád tahal na druhou stranu k XXX, tam byly XXX, tam ji začal XXX. Když řvala, tak ji obžalovaný XXX, volala o pomoc, obžalovaný jí řekl „XXX“ a vzal ji za XXX, házel s ní XXX, protože ho pořád odstrkovala, aby ji nechal být. Pak obžalovanému řekla, že jde XXX, on si zatím sednul, začal si sahat na penis a byl opřený o plot. Svědkyně XXX dále uvedla, že když šla XXX, tak začala utíkat, obžalovaný ji dohonil, XXX. Ona došla před XXX a volala záchranku, obžalovaný šel na druhou stranu. XXX dále uvedl, že když poodešla na XXX, tak jí obžalovaný řekl, ať nezkouší utéct a vulgárně jí nadával. Nic z uvedeného se nestalo s jejím souhlasem, sex byl úplně jiný, než ten jejich předchozí sex. Rodinné příslušníky obžalovaného vůbec neřešili, nenadávala jemu, ani jeho rodině. Ten večer byla v náladě, měla asi 4-5 panáků a večer na XXX pila už jen kolu, na XXX byla asi 3 hodiny. V průběhu večera se obžalovaného nedotýkala, on jí bral ruku, aby na něj sahala, a když ruku ucukla, tak ji XXX. K následkům útoku obžalovaného na svoji osobu XXX uvedla, že měla posunutou páteř, naraženou klíční kost a žebra, měla jizvy od XXX, tak si tam dala XXX, aby se jí to nepřipomínalo. K následkům jednání obžalovaného na svoji osobu XXX vypověděla, že se XXX. Krční límec nosila po incidentu s obžalovaným 10 dní, všude měla modřiny a XXX, pod okem a na hlavě měla boule, vše bylo odřené, nikdy se obžalovanému nezmínila o tom, že by měla ráda tvrdý sex. Od té doby měla přítele, ale nevydrželo to dlouho, protože když byla hádka, už se bojí, už chlapovi nedokáže důvěřovat a žije sama s XXX.

4. Výpovědi dalších osob k tomuto skutku byly čteny ve smyslu § 211 odst. 6 tr. řádu, žádný ze svědků nebyl incidentu přítomen, jedná se buď o subjektivní názory (XXX), případně informace z doslechu. Svědkyně XXX uvedla, že XXX přijela s kamarádkou XXX k ní domů, popíjely Tulamourku a připravovaly se na XXX. XXX má pověst, že je taková kurva, když se jí na XXX bude líbit nějaký kluk, tak po něm půjde a prostě se s ním vyspí. Nikoho konkrétního, kdo by o ní toto říkal, neví, ale kluci si to o ní říkají. Dva roky, co měla XXX přítele, tak se s ní neviděla a neví, že by byla v XXX a ani ona za ní nebyla v XXX. Ona sama zažila jednou, že někoho takhle sbalila, to se jí vlastně přiznala, že na XXX v XXX zatáhla kluka do auta a vyspala se s ním. O XXX mluvila, že si spolu píšou a že se jí líbí. K XXX XXX uvedla, že se ona sama tak opila, že po půlnoci jela domů a XXX tam nechala. XXX jí pak buď řekla, nebo napsala, že ji XXX znásilnil, že ji zbil. Po XXX se o tom mluví tak, jak jí to řekla XXX, že ji XXX zbil, že měla XXX. Ona to XXX nechtěla věřit, že jí tohle XXX udělal, ani tomu nevěří. XXX uvedla, že XXX probíhala v pohodě, když měla končit, tak přišel ke stolu kluk, později se

dozvěděla, že se jmenuje XXX, chytil oběma rukama XXX v podpaží a řekl, ať vstane. XXX šla s XXX směrem k východu. Ona seděla vevnitř, ale bylo jí divné, kde XXX je, tak ji šla hledat. K hospodě přijela sanitka a policie, a když odjela sanitka, tak přišel ten XXX. Ona zaslechla, jak policistům říkal něco v tom smyslu, že vypil 2 piva, že je nezletilý, a že ho XXX zneužila, znásilnila. Pak jela se třemi kluky v taxíku, kdy jeden z těch kluků byl i bratr XXX a ten říkal, že věří tomu, že ten debil tohle udělal.

5. XXX uvedla (a její výpověď byla podle § 102 odst. 2 tr. řádu čtena), že s obžalovaným chodila dva roky, rozešli se ještě předtím, než jim oběma bylo patnáct. Na den jejich patnáctých narozenin (XXX) ji odpanil. Jednou ji XXX zbil, to spolu chodili. V létě, kdy jí táhlo na čtrnáct, tak mluvil, že spolu budou mít sex, přemlouval ji a ona mu řekla nějaké sprosté slovo, vytrhla se a on jí řekl, co si to dovoluje, začal jí sprostě nadávat a pak jí dal facku, XXX. Musela ho poslouchat, když ho neposlouchala, tak na ni řval, nebo XXX. Jednou od něho měla asi XXX. Ona mu na to nic neříkala, byla taková, že radši byla ticho. XXX uvedl, že obžalovaný šel k holce, něco spolu řešili, chytili se za ruce a šli ven, když končila XXX, tak šel ven s jeho bratrem XXX, aby se po něm podívali. Holka stála v chodbičce, začala dělat scény, brečela. Přijela policie a záchranka. Nevšiml si, že by byla nějak pomlácená, jenom brečela. Venku zaslechl, že jí měl XXX něco udělat. XXX, XXX a XXX uvedli, že byli na XXX, popíjeli a bavili se a taxíkem odjeli domů, nevědí, co se tam dělo. XXX, XXX obžalovaného, uvedl, že si všiml, že bratr odchází s nějakou holkou, tu potkal po tom, kdy ona brečela a do příjezdu sanitky nic neřekla. Když přišel po odjezdu sanitky XXX, tak nic moc neřekl, byl už dost opilý.

6. K tomuto skutku byly provedeny i listinné důkazy. Utrpěná zranění poškozené XXX jsou doložena lékařskými zprávami a fotodokumentací. Na místo vyjela zdravotnická záchranná služba, ze záznamu plyne, že byla zjištěna kromě jiného bolestivá oblast kolem levé lící kosti, mírný hematom, na levé ruce stopa po XXX. Ze zprávy z Nemocnice Pardubického kraje plyne, že XXX uvedla, že koitus nebyl, došlo k XXX, jsou popsána poranění, zejména v obličeji, kdy na obou tvářích jsou XXX, XXX vícečetné na zádech, na hrudníku, na pravém zápěstí a v kubitě. Ve zprávě Oblastní nemocnice XXX ze dne XXX 2021 se uvádí, že poškozená se dostavila pro bolest zad a hlavy, doporučen klidový režim, límec. Ze zajištěného záznamu Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje se podává, že poškozená sdělila, že byla napadena jedním klukem, který ji chtěl znásilnit, je zraněna v obličeji.

7. Znaleckým posudkem znalce z odvětví psychiatrie, Doc. MUDr. Vladimíra Pidrmána, Ph.D. (č. l. 224-250) bylo prokázáno, že XXXX trpěla XXX – XXX před předmětnou událostí, trpěla jí v době předmětné a její mírnou formou trpí i v době současné, přičemž není a nebylo přítomno žádné signifikantní narušení jejích celkových funkčních schopností. V rámci bezprostřední reakce na traumatickou událost prodělala akutní reakci na stres, jednalo se o krátkodobou, okamžitou XXX reakci, přičemž došlo k jejímu brzkému odeznění bez jakýchkoliv reziduí. XXX, akutní reakce na stres nemají obecně ani konkrétně u jmenované vliv na schopnost správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožitý děj, neovlivňují chorobným způsobem vnímání, motivaci ani jednání. Znamky trvalého poškození zdraví v souvislosti s předmětnou událostí nebyly zjištěny. Ze závěru znaleckého posudku znalce z oboru psychologie, Doc. PhDr. Jana Laška, CSc. (č. l. 251-266) vyplývá, že posuzovaná XXX je XXX, XXX, bezprostřední prožitky z chování obžalovaného byly traumatické, nicméně dopad tohoto chování nezanechal v psychice poškozené závažnější následky.

Ke skutku ad 2) rozsudku:

8. Obžalovaný vypověděl, že XXX je jeho kamarádka, věděl, že je jí XXX let, každý den se scházeli i s ní ve skupině před XXX a kouřili, on je kuřák a ve XXX chodil vždy kouřit pod schody, protože na záchodech to bylo hodně cítit, pod schody ne, neboť místo bylo zakryté XXX. XXX mu řekla, že má abst'ák a chtěla by si zakouřit, tak jí čekal na smluveném místě a šli si zakouřit. Obžalovaný popřel, že

by mezi nimi došlo k pohlavnímu styku.

9. Výpovědi nezletilých osob byly čteny podle § 102 odst. 2 tr. řádu. Svědkyně nezletilá **XXX** uvedla, že obžalovanému řekla, že jí je **XXX**, nikdy spolu nechodili, na **XXX** si někdy psali, psal jí, naznačoval, že to chce, ona sama není silnou **XXX**, ví, že obžalovaný s **XXX** kouřili v **XXX**. **XXX** dále uvedla, že si povídala s obžalovaným, on jí řekl, jestli nechce jít za tu **XXX**, přemlouval ji, tak tam s ním šla, začali se tam **XXX**. Ona to pak řekla své **XXX XXX**, že spolu měli sex, po třech dnech se jí ptali různí lidé, jestli spolu něco měli, protože on to říkal a povyšoval se tím, nejdříve říkala, že to není pravda, ale čím dál víc se cítila divně, tak potom řekla, že ji k tomu přinutil, padlo tam slovo znásilnění, to řekla i **XXX**, hned ten první den, ale potom jí řekla, že zpanikařila a že spolu měli prostě jenom sex. **XXX** také uvedla, že pak měli ve **XXX** nějakou přednášku a ona napsala na lísteček, co má dělat, když ji někdo znásilnil, ještě nikdy neměla sex, **XXX** sice vyprávěla, že už to měla s jedním klukem, a že je zkušená, ale proto, aby si myslel, že je dobrá holka, ten dopis napsala, protože ji to trápilo, chtěla, aby za to byl obžalovaný potrestaný, protože si uvědomila, že to byla kravina a už jenom za to, jak se povyšoval, říkal všem lidem, jak v tom byl dobrý a smál se tomu.

10. Svědek nezletilý **XXX** uvedl, že **XXX XXX** před **XXX** a po **XXX**, ve **XXX** nikdy nekouřil, ani **XXX** během **XXX** nekouřila, asi před rokem mu řekla, že měla mít sex s nějakým klukem na **XXX**. **XXX** mu říkala, že s **XXX** měla pohlavní styk, bylo to ten den, co s ním chtěla být o samotě, druhý den se všichni sešli u obchodu před **XXX** a ona řekla, že to bylo super, zeptal se jí, co bylo super, ale nedokázala odpovědět, přičemž to, že tím myslela ten pohlavní styk, mu řekla až po těch schůzkách a řekla, že to chtěli oba a ji teď mrzí, že z toho bude mít **XXX** problémy. Svědkyně nezletilá **XXX** uvedla, že s **XXX** byly kamarádky, stýkaly se jen ve **XXX**, neví o tom, že by se **XXX XXX** líbil, nepamatuje si, že by jí **XXX** psal nějaké zprávy, **XXX** chodila se **XXX**, ví, že ho měla hodně ráda a z rozchodu byla hodně smutná, svěřila se jí, že již v jedenácti měla dobrovolný styk a že spala i s **XXX**. O **XXX** ten den, kdy se to mělo stát, jí **XXX** řekla, že ji **XXX** vzal dolů pod schody, a že jí něco udělal, že ji znásilnil. Ona to tehdy **XXX** věřila, ale dnes si uvědomuje, že to ona na ni jen hrála, umí být dobrá herečka, lže často. Svědek nezletilý **XXX** uvedl, že jak od **XXX**, tak od **XXX**, slyšel, že se **XXX** s **XXX** spolu vyspali, **XXX** říkal, že měl **XXX XXX** znásilnit, to mu řekla i **XXX** a **XXX** mu řekl, že s ní nic neměl. Svědkyně nezletilá **XXX** uvedla, že slyšela, že **XXX** s **XXX** ve škole něco měli, slyšela to od **XXX**, ale říkalo se to i po dalších kamarádech. Svědek nezletilý **XXX** uvedl, že slyšel, že **XXX** měl znásilnit **XXX**, z druhé strany zase slyšel, že to **XXX** chtěla, přičemž **XXX** říkala, že ji **XXX** znásilnil, říkala to před **XXX** a **XXX** reagoval tak, že to není pravda, ona tvrdila, že ji tahal za ruku a on, že ne. Svědkyně nezletilá **XXX** uvedla, že byla kamarádkou s **XXX**, **XXX** často říkala o klucích, dlouho chodila s **XXX**, jednou jí ukazovala zprávu, kde jí **XXX** psal, že on by jí dal víc, než **XXX**, když jí bylo asi dvanáct, tak se jí svěřila, že o to přišla v jedenácti někde na **XXX**. K věci samé **XXX** uvedla, že na konci **XXX** za ní **XXX** přišla a řekla, že dole na schodech ji **XXX** osahával a znásilnil, že ji osahával a nechtěl ji pustit a nutil ji do věcí, které nechtěla dělat, s **XXX** se pak normálně bavila, viděla, jak si ho vzala na stranu a pak za nimi přišla a řekla, že ji **XXX** prosil, aby ho neudávala, slyšeli, jak na ni křičí, ať přestane lhát a nevymýšlí si.

11. Znaleckým posudkem znalkyně z oboru psychologie, PhDr. Ivy Košťálové (č. l. 436-458) bylo prokázáno, že poškozená **XXX** je **XXX**.

12. K tomuto skutku byly provedeny i listinné důkazy. Ze zprávy **XXX** k nezletilé **XXX** vyplývá, že na svůj věk je velmi vyspělá, netají se tím, že má přítele, v blízkosti **XXX** i okolí bývá viděna s cigaretou, vystupuje velmi sebevědomě a zkušeně, přestupky a opakované porušování školního řádu byly vždy řešeny ve škole, přičemž **XXX** do poslední chvíle zapírala a tvrdila, že se ničeho nedopustila.

13. Kamerový záznam z **XXX** byl při hlavním líčení přehrán a je z něj patrné, že obžalovaný poškozenou **XXX** desítky vteřin přemlouvá, kontrolují oba pohledem horní část schodiště, obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Baránková.

nejprve odchází do skrytého prostoru pod schodištěm za nástěnky sám a posléze se pro XXX vrací, aby ji pak odvedl za ruku do prostoru pod schodištěm. Prostor pak postupně (nejprve poškozená a po té obžalovaný) opouští po 7 minutách. Po celou dobu se na chodbě a schodišti průběžně pohybují XXX a v jeden okamžik i XXX, XXX, která schází po uvedeném schodišti.

14. Svědkyně XXX vypověděla, že je nekuřák, proto je citlivá na dým z cigaret, myslí si, že by to zaregistrovala, ale je to XXX, takže pokud se něco takového zaznamená, tak to dohledají, třeba na WC. Těch případů není moc, nejsou to desítky. V mezipatře jsou ventilačky, občas to bývá odvětráváno, otevírají se podle klimatických podmínek venku, slouží to spíš pro ochlazení, v topné sezóně se neotevírají z úsporných důvodů, spíše se větrá v ranních hodinách nebo když je velké teplo.

15. Znaleckým posudkem znalce oboru psychiatrie, MUDr. Jana Kolomazníka (č. l. 170-193), plyne, že obžalovaný dosáhl takové rozumové a mravní vyspělosti, aby mohl ve vztahu k prověřovanému jednání plně rozpoznat protiprávnost svého počínání a toto ovládat v případě skutku pod bodem 2). V případě skutku pod bodem 1) byly vlivem požitého alkoholu a vzniklé prosté alkoholové opilosti lehkého stupně schopnosti rozpoznat protiprávnost svého počínání a toto ovládat forenzně nevýznamně sníženy. Obžalovaný XXX. Znaleckým posudkem z oboru psychologie, klinická a forenzní psychologie, PhDr. Tereza Sejkorová Benešová (č. l. 195-222), bylo prokázáno, že obžalovaný XXX.

16. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil, přičemž tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť poškozenou XXX násilím, a to XXX nutil k tomu, aby ho XXX, a sám za použití násilí spočívajícím v překonávání jejího odporu, kdy se ho snažila odstrkovat, jí XXX, přičemž uvedené jednání je třeba považovat za jiný pohlavní styk srovnatelný se souloží. Dále naplnil znaky skutkové podstaty provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, neboť vykonal soulož s nezletilou XXX, o které věděl, že jí je třináct let.

17. Pokud jde o skutek ad 1) rozsudku, pak u svědkyně poškozené XXX nebyla soudem shledána žádná motivace ani okolnost k nepravdivé výpovědi. Z výpovědi obžalovaného i svědkyně poškozené XXX vyplynulo, že se seznámili několik málo měsíců před posuzovaným jednáním, přičemž po konverzaci na sociálních sítích a první společné návštěvy XXX mezi nimi došlo k dobrovolnému pohlavnímu styku, přičemž se mělo jednat o pohlavní styk v osobním vozidle, který byl XXX vyhodnocen jako standardní. Obžalovaný uvedl, že následovalo několik dalších pohlavních styků se XXX, která měla mít ráda tvrdší sexuální praktiky, poškozená XXX to popírá. Z dostupných výpovědí svědků není patrné nic zásadního, poznatky byly získány pouze v tom smyslu, že obžalovaný přišel na konci XXX ke stolu, kde se vyskytovala svědkyně poškozená XXX, kterou si odvedl ven, případně ji k odchodu ven vyzval, ona zpočátku nechtěla, ale pak od stolu před restaurací odešla, přičemž důvodem mělo být to, že s ní chce obžalovaný hovořit. Venku pak po vzdálení se od vchodu do XXX mělo dojít k tomu, že obžalovaný poškozenou XXX (což při tvrzené hmotnosti svědkyně poškozené 44 kg zjevně nebyl problém) a s poškozenou XXX utíkal či rychle odcházel od XXX. Skutečnost, zda a jak svědkyně poškozená křičela, resp. se bránila tomuto „odnosu“, ještě není z hlediska právní kvalifikace jednání obžalovaného podstatná, je zřejmé, že poškozená je mimořádně drobné postavy bez možnosti reálné fyzické obrany. Popis následného jednání obžalovaného tak, jak uvedla svědkyně poškozená XXX, zcela odpovídá zadokumentovaným zraněním, která u ní a na ní byla bezpečně zjištěna jak lékařskými zprávami, tak fotodokumentací. Svědkyně XXX také popsala, jakým způsobem se obžalovaný vůči ní vyjadřoval, tedy že ji „XXX“, „XXX“ a tento svůj verbálně projevovaný záměr se následně snažil realizovat. Četné hematomy a odřeniny na zádech, na rukou rukou, XXX na krku a pažích poškozené pak evidentně přesahují rámec romantiky tak, jak přednesl obžalovaný a naopak podporují verzi svědkyně poškozené. K poškození oblečení svědkyně poškozené, např. roztržením, nedošlo, natolik brutální útok to ze strany obžalovaného nebyl a ani být nemusel, ovšem vzhledem k tělesným proporcím obžalovaného,

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Baránková.

kdy se jednalo v zásadě o dospívajícího muže s přiměřenou tělesnou konstitucí, která byla soudem posouzena na kamerovém záznamu XXX v době skutku ad 2), tedy přibližně 5 měsíců po skutku ad 1), tyto prakticky neumožňovaly svědkyni poškozené jakoukoli seriózní a účinnou fyzickou obranu vůči obžalovanému a obžalovaného tento významný nepoměr konstituce obou aktérů ani nenutil k použití výrazně silovějšího a hrubějšího fyzického útoku. Obžalovanému tak prakticky stačil již zmíněný úder do tváře poškozené vedený plnou vahou tohoto úderu obžalovaného tak, jak uvedl, dále nalehnutí na poškozenou a držení jejích rukou jednou rukou svojí. V této době a tímto způsobem došlo k bezproblémovému uvolnění druhé ruky obžalovaného, což v kombinaci se zalehnutím až znehybněním poškozené, případně s vložením svého stehna mezi stehna poškozené svědkyně, umožnilo obžalovanému v zásadě volný a nekomplikovaný průnik XXX svědkyně poškozené XXX. Tento XXX v důsledku vehementní snahy poškozené nastalou situaci řešit a nerezignovat. Následná přestávka s využitím XXX umožnila svědkyni poškozené úspěšný útek. Pokud se následně obžalovaný vracel k místu XXX, pak tento postup neznámá, že by se nic nestalo, jako spíše to, že nepředpokládal, že by záchranná služba, která se na místo měla dostavit, přijížděla v důsledku přivolání svědkyně poškozené XXX, neboť obžalovaný zřejmě předpokládal, že XXX nebude vůbec situaci tímto způsobem řešit. Pokud již obžalovaný zaregistroval příjezdějíci vůz záchranné služby a pochopil, že přijíždí z iniciativy XXX, protože on se k XXX vracel s časovým odstupem, pak ve světle výpovědi XXX, která uvedla, že se obžalovaný vracel až v době, kdy odjížděla záchranná služba se XXX, přednesl verzi události tak, že jej zneužila a znásilnila naopak XXX. Obhajobu obžalovaného v tom smyslu, že by byly veškeré sexuální aktivity mezi ním a XXX dobrovolné, soud považoval výpovědi svědkyně poškozené XXX, která nebyla izolovaná, ale byla doplněná listinnými důkazy, konkrétně lékařskými zprávami a fotodokumentací, za spolehlivě vyvrácenou. Obecnou i specifickou věrohodnost svědkyně poškozené XXX soud považoval za zachovalou, resp. nebylo zjištěno nic, co by ji snižovalo. Ostatně i z výpovědi svědka XXX je zřejmé, že XXX po návratu před XXX plakala. Pověst XXX jistě může být narušena (viz výpověď XXX), nicméně to samo o sobě neznámá, že se nemůže stát obětí znásilnění. Jednání obžalovaného tak, podle názoru soudu, spolehlivě vykazovalo prvky násilí, které překračují rámec možného omylu ve smyslu akceptace tvrdšího sexu ze strany XXX. Soud tak pouze kosmeticky upravil popis skutku ve shodě s výpovědi svědkyně poškozené XXX u hlavního líčení.

18. Pokud jde o skutek ad 2) rozsudku, pak i v tomto případě, podle názoru soudu, obhajoba obžalovaného neobstojí. I v tomto případě jsou výpovědi nezletilých osob, které byly při hlavním líčení čteny podle § 102 odst. 2 tr. řádu pouze výpověďmi z doslechu, kdo a co o události říkal, případně jak ji prezentoval, nicméně panuje obecná shoda v tom, že mezi obžalovaným a XXX došlo ve XXX pod schodištěm k sexuálním aktivitám, protože o kouření cigaret v této souvislosti (kromě obžalovaného) nikdo nehovoří. Je skutečností, že svědkyně poškozená nezletilá XXX zpočátku hovořila o znásilnění, což později korigovala na termín zneužití. Také je zřejmé, že se jedná o dítě, svědkyni, jejíž věrohodnost obecně není ani ve světle znaleckého posudku z oboru psychologie, ale i z kontextu události a její výpovědi a prezentace děje v různých fázích řízení, zcela stoprocentní, resp. průběžná vyjádření nejsou zcela konzistentní. Co je ovšem procesně použitelné, je výpověď této svědkyně ze dne XXX 2022 (č. l. 339-345) a tato byla soudem podle § 102 odst. 2 tr. řádu také čtena. Je zřejmé, že svědkyně poškozená XXX vysvětlila, že původně situaci prezentovala jako znásilnění, přičemž vycházela z toho, že ji obžalovaný pod schodiště odvedl za ruku, přičemž je evidentní, že nezletilá svědkyně nemá zcela přesné povědomí o hranici užití násilí, resp. rozdílu mezi znásilněním, zneužitím, atd., ostatně i táhnutí za ruku proti vůli táhnuté osoby je prvkem násilí. Jak bylo zřetelné ze záznamu kamerového systému, tak obžalovaný skutečně XXX za ruku vzal a pod schodiště ji odvedl, nikoli odtáhl, přičemž zpočátku byl na záznamu v této části patrný nepatrný záchvěv, případně náznak nespokojenosti svědkyně poškozené, která se ovšem krátce poté nechala odvést obžalovaným pod schodiště prakticky bez protestů a dobrovolně. Zadokumentovaný prostor pod schodištěm tak, jak vyplývá z fotodokumentace, skýtá dostatečné soukromí a je tam k dispozici XXX a dostatek místa pro to, aby tam mohlo dojít k sexuálním aktivitám tak, jak pospala ve své výpovědi nezletilá XXX. Obžalovaný se hájil tím, že jej nezletilá požádala o možnost zakouření si cigarety a tak se domluvili na

místě, kde se setkají a následně spolu pod schodištěm cigaretu vykouříli. Svědkyně XXX jako nekuřačka uvedla, že by cigaretový dým zřejmě zaregistrovala, když procházela po schodišti tak, jak vyplývá ze záznamu kamerového systému XXX, dále uvedla, že kouření bývá zpravidla ve škole zaznamenáno na WC.

19. Obžalovaný také uváděl, že XXX měla „abst’ák“, a proto si potřebovala zakouřit, o což ho měla požádat. Vzhledem k záznamu kamerového systému se soud nemohl s touto verzí obhajoby obžalovaného ztotožnit. Je nelogické, aby XXX v situaci, kdy by měla eminentní zájem a chuť na cigaretu, stála několik desítek vteřin až minut sama u schodiště s obžalovaným a nechala se od něho přemlouvat a následně, když sama na místo, které měla mít s obžalovaným dohodnuté ke kouření cigarety, společně s obžalovaným nešla, protože obžalovaný zašel za nástěnky nejdříve sám, musela být obžalovaným, který se pro ni ke schodišti vrátil, odvedena za ruku. Také nelze nezmínit, že obžalovaný je společně s XXX mimo dosah kamer pod schodištěm poměrně delší dobu, konkrétně po dobu 7 minut, což je doba, která násobně převyšuje čas potřebný k vykouření cigarety a naopak doba, která se jeví odpovídající sexuální aktivitě tak, jak ji popsala nezletilá. Je zřejmé, že ze zprávy XXX, stejně jako ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychologie k osobě nezletilé, vyplývá, že se nejedná o osobu zcela důvěryhodnou, ovšem ohledně posuzovaného jednání není zřejmý motiv její výpovědi, pokud by se jednalo o vykouření cigarety tak, jak uvádí obžalovaný. Překročení XXX je evidentní v případě kouření cigarety, stejně tak v případě sexuálních aktivit, přičemž riziko stigmatizace v kolektivu je v případě kouření cigarety nulové, v případě pohlavního styku naopak značné. K tomu je třeba připočítat výpovědi na Policii ČR, zájem orgánu péče o dítě, zklamání u rodičů, atd., což jsou natolik významné aspekty, které by, podle názoru soudu, od vymyšlené prezentace události XXX odradily. I proto dospěl soud k závěru, že svědkyně nezletilá XXX vypověděla k události pravdu. Skutečnost, že obžalovaný musel vědět a také věděl, že je XXX méně než XXX let, je zřetelně doložena jednak výpovědí nezletilé a obžalovaného, ale i prostým faktem, že se jednalo o XXX, přičemž XXX navštěvoval i obžalovaný a s XXX také kamarádil.

20. Naplněna byla objektivní i subjektivní stránka obou provinění, jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Společenská škodlivost činu pro společnost byla v zákonem předpokládané míře naplněna.

21. Při úvaze o druhu a výměře trestního opatření soud vycházel z § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr. zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání trestného činu, k osobě pachatele a jeho pohnutce. Obžalovaný se dopustil dvou provinění v sexuální oblasti, z toho jednou ve spojení s násilnou trestnou činností. Ze zprávy Magistrátu města XX – OSPOD bylo zjištěno, že dle sdělení XXX si tato myslí, že se ze situace poučil, doma s ním nemají žádné výchovné problémy. XXX nadále popírá, že by XXX mohl cokoli spáchat. Mladistvý XXX, což vyplývá i z potvrzení o studiu ze dne XXX 2022. Ze zprávy XXX ze dne XXX 2022 plyne, že měl obžalovaný problematické plnění školních povinností, chování bylo neuspokojivé, což dokládají každoročně ukládaná výchovná opatření. Poslední důtky ředitele školy byly uděleny dne XXX 2021 za úmyslné poškození šatní skříňky. Další výchovná opatření byla opakovaně udělována za nekázeň při výuce i o přestávkách. Po zhodnocení těchto skutečností bylo trestní opatření uloženo v mezích zákonné trestní sazby snížené podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku (ohrožení trestní sazbou 1 až 5 let), přičemž trestní opatření úhrnné podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku v trvání 1,5 roku se zkušební dobou na 2 roky soud shledal jako dostatečné s přihlédnutím k časovému odstupu od trestné činnosti.

22. Vlastním pochybením soud nerozhodl o nároku na náhradu škody poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovny, která se se svým nárokem na náhradu škody ve výši 7 863 Kč včas a řádně k trestnímu řízení přihlásila, přičemž se jedná o účelně vynaložené náklady s ošetřením poškozené XXX. Za toto pochybení se soud poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně omlouvá.

23. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se připojila k trestnímu řízení proti obžalovanému poškozená XXX, přičemž svůj nárok vznesla do výše částky 150 000 Kč, kdy poukázala především na své psychické obtíže, XXX a vliv trestného činu obžalovaného na její partnerský život, léčení doložila. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil a trestná činnost negativně zasáhla do osobnostních práv poškozené XXX. Je nepochybné, že posuzované jednání na poškozenou působilo vysoce škodlivě z hlediska emočního a sexuálního. K následkům jednání obžalovaného se vyjádřil ve svém znaleckém posudku znalec Doc. MUDr. Vladimír Pidrman, Ph.D. tak, že XXX trpěla XXX před předmětnou událostí, trpěla jí v době předmětné a její mírnou formou trpí i v době současné, přičemž není a nebylo přítomno žádné signifikantní narušení jejích celkových funkčních schopností. V rámci bezprostřední reakce na traumatickou událost prodělala akutní reakci na stres, jednalo se o krátkodobou, okamžitou XXX reakci, přičemž došlo k jejímu brzkému odeznění bez jakýchkoliv reziduí. Znamky trvalého poškození zdraví v souvislosti s předmětnou událostí nebyly zjištěny. Ze závěru znaleckého posudku znalce z oboru psychologie, Doc. PhDr. Jana Laška, CSc. vyplývá, že bezprostřední prožitky z chování obžalovaného byly traumatické, nicméně dopad tohoto chování nezanechal v psychice poškozené závažnější následky. Závažnost zásahu do osobní sféry poškozené, potažmo závažnost a rozsah nemajetkové újmy, vyjadřuje i skutečnost, že skutek obžalovaného je kvalifikován jako provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku se základní trestní sazbou od dvou do deseti let, v případě mladistvého pak sníženou na polovinu. Význam má taktéž sekundární újma, kdy se poškozená byla nucena podrobit úkonům trestního řízení, přičemž prakticky ke všem úkonům musela být zvána opakovaně (výpověď v přípravném řízení i u hlavního líčení). Soud tak dospěl k závěru, že poškozené je namíste přiznat právo na náhradu vzniklé nemajetkové újmy v penězích. Přiznání nemajetkové újmy podle § 2956 občanského zákoníku je do jisté míry věcí úvahy soudu. Poškozené tak byla přiznána částka 100 000 Kč, tedy ve výši 2/3 uplatněného nároku. V této souvislosti je namíste zmínit i skutečnost, že vzniklá nemajetková újma byla částečně odčiněna i samotným projednáním věci trestním soudem a odsouzením obžalovaného. Přiznaná částka se tak jeví odpovídající nejenom okolnostem, za kterých došlo k zásahu do základních práv poškozené, ale i v souladu s obecnou zásadou přiměřenosti neboli spravedlivé únosnosti. Ostatně nepřiznání žádné částky nemajetkové újmy poškozené pouze s poukazem na závěry znaleckého posudku z oboru psychologie v tom smyslu, že žádné závažnější následky nebo trvalé poškození zdraví u poškozené XXX nebylo zjištěno, by fakticky znamenalo pardonovat tuto násilnou trestnou činnost v oblasti nemajetkové újmy obětí v sexuální oblasti obecně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy.

Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně

vzdal.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Žádost o uspokojení takového majetkového nároku je poškozený povinen podat Ministerstvu spravedlnosti České republiky nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku, nebo do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým mu byl jeho majetkový nárok přiznán. Po uplynutí této lhůty právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Pardubice 18. dubna 2023

Mgr. Karel Gobernac v. r.
předseda senátu